Pregaria.cat

Entrada

CINC CONVIDATS A SOPAR

Fa estona que han acabat de sopar i ara entren de ple en el tema que els convoca: “Quantium”. Què vol ser, això? Què n'espera cadascú? Com se sostindrà? Com funcionarà?

Hi ha unes quantes coses molt clares i acceptades per tots:
1.- No és una comunitat definitiva, sinó per un temps determinat.
2.- S’ha d’autogestionar i sostenir econòmicament entre tots.
3.- Els acords es prendran en diàleg i, sempre que sigui possible, per unanimitat.
4.- Es relacionaran amb la gent del barri de forma activa.

Abans de fer una distribució de feines d’acord amb els horaris laborals i les responsabilitats externes, cadascú presentarà la seva situació personal, les raons que l’han portat a donar el pas comunitari, les pors i el desitjos que aquests dies de preparació l’acompanyen i en quina actitud es troba quan manquen cinc setmanes per començar a viure junts.

En un moment determinat, després d'una hora llarga de conversa, es fa un silenci llarg i, sense posar-se d’acord, tots miren cap a la Mònica 03. És hora de reflexionar sobre què esperen d’ella i què no. Tots tenen clar que és la inventora del projecte, que és una líder experimentada, que ha viscut en comunitat aquí, a Moxos i sobretot a l’Àfrica, que la sap molt llarga i que és bona persona.

Quines coses no esperen d’ella? Que els pressioni en els temes religiosos (tots són més o menys creients, però volen que ella sigui una companya més i no una persona superior). Comprenen molt bé que el divendres a la nit vagi a la comunitat de religioses i s'hi quedi fins el dissabte a la tarda, i que, si algú vol fer el mateix, siguin aquestes unes hores obertes també per a cadascú, per anar a casa o a on vulgui.

El Matías és qui ha trobat el pis; li deixen uns amics per un any a un preu simbòlic. És un baix allargat en un bloc dels anys cinquanta del segle passat, hi ha sis habitacions i dos banys. Males llengües diuen que fa molts anys va ser una comissaria, i que després va ser com una mena de residència de treballadors temporals. Caldrà pintar-lo, fer un repàs a fons. Mirar de trobar llits o semblants i tot el que necessita una casa. L’organitzador de tota aquesta moguda serà el mateix Matías. Hi ha acord que l’habitació més menuda serà un lloc de silenci i de meditació.

Prop de les tres de la matinada s’acaba la trobada. Sort que és divendres. Cadascú ja sap el que ha de fer. Diumenge en Matías tindrà les claus i aniran a veure la situació. Quan la Mònica 03 els ha acomiadat a tots i va a la seva comunitat, va escoltant dins seu un “Ai, ai, ai, en quin embolic m'he ficat!!!“.

Jesús Renau sj.